

РЕШЕНИЕ

№246

гр. Перник, 26 септември 2011 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на двадесет и първи септември, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: 1.СТЕФАН СТАНЧЕВ
2.ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник - прокурор Стефанова, като разглежда докладваното от председателя Георгиев КНАХД №244/2011 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на В.Б.Х. *** против решение №594/30.06.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №449 по описа на съда за 2011 г. в частта му, с която е потвърдено наказателно постановление №3138/07.12.2010 г. на Началник сектор „ПП“ при ОД на МВР - Перник, с което на жалбоподателя за нарушение по чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) (ред.към 25.11.2010 г.) и на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 250 (двеста и петдесет) лв. и „лишаване от право“ да управлява МПС за срок от 3 (три) месеца.

В касационната жалба се излагат аргументи за неправилно приложение на материалния закон и съществени процесуални нарушения допуснати при постановяване на първоинстанционното решение - касационни основания за отмяна по чл. 348 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2, предл. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Въз основа на това пред Административен съд - Перник е направено да отмени атакувания съдебен акт и да се произнесе по същество, като отмени изцяло процесното наказателно постановление.

Касационният жалбоподател, редовно призован не се явява в съдебно заседание и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата, ОД на МВР – Перник, редовно призован, не се явява, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура – Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна, тъй като решението на първоинстанционния съд е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи разглеждането ѝ по същество.

Административен съд – Перник, като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Относно съдържащото се в жалбата искане за отмяна изцяло на НП и конкретно досежно наложената с него глоба в размер на 10 (десет) лв. следва да се отбележи, че въпросът не може да бъде обсъждан нито от първата, нито от настоящата инстанция, тъй като в тази си част, като необжалваемо съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 5 (сега 13) от ЗДвП, в редакцията му към 25.11.2010 г., НП е влязло в сила. Поради това правилно е решението на районния съд производството по делото в тази му част да бъде прекратено.

Във връзка с останалата част от жалбата:

Районният съд е възприел фактическата обстановка по делото, от данните внесени чрез: АУАН и издаденото въз основа на него НП; възражение от жалбоподателя до административнонаказващия орган срещу АУАН; заповед на министъра на вътрешните работи за определяне на държавни служители от МВР, които да извършват контролна и административнонаказателна дейност по ЗДвП; протокол от оправомощена лаборатория за преминало последваща проверка за годност техническото средство – радар; разпечатка – отчет от дата 09.06.2011 г. от техническо средство "Радар-TR4" за регистрирани на 25.11.2010 г. нарушения, както и обясненията дадени в хода на съдебното следствие от актосъставителя и свидетеля по АУАН.

Въз основа на събраните по делото доказателства и след техния анализ районният съд е намерил за безспорно установено, че на 25.11.2010 в 23:54 h в гр. Перник жалбоподателят, като водач на МПС се е движел със скорост от 102 km/h при въведена забрана за движение в населено място със скорост надвишаваща 50 km/h. Нарушението е установено с техническо средство Трафик Радар TR4 №101. Вследствие това, на В.Х. е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна, на база на представените и събрани по делото доказателства, Районен съд – Перник е приел, че последните изясняват всестранно и пълно всички релевантни по делото обстоятелства. Поради тези

съображения констатираното в АУАН нарушение на ЗДвП е прието за безспорно установено. Актовете в които деянието е обективизирано са преценени за правилни и законосъобразни като издадени от компетентни органи, в необходимата форма и без допуснати съществени процесуални нарушения, които да засягат правото на защита на наказаното лице.

Настоящият съдебен състав не споделя правните изводи на Районен съд – Перник и в този смисъл смята касационната жалба за основателна. Решението на Районен съд – Перник е неправилно, като мотивите за това са следните:

В преценката си дали да издаде наказателно постановление административнонаказващият орган се основава на фактическите констатации в акта за установяване на административно нарушение, които при условията на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП и в рамките на производството по налагане на административни наказания се считат за верни до доказване на противното. Това обаче не освобождава административнонаказващия орган от задължението да се произнесе само след проверка за законосъобразност и обосновааност на АУАН и след внимателна преценка освен на възраженията и на всички събрани по преписката доказателства, каквото е правилото на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН и независимо от разпоредбата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН.

След това, в производството пред съда, тежестта на доказване на обвинението е за административнонаказващия орган, със служебното съдействие на съда. Административнонаказващият орган следва да обоснове всички обстоятелства, защото пред съда АУАН и НП нямат презумптивна доказателствена стойност. В този смисъл съдът е длъжен, разглеждайки делото по същество, да установи чрез допустимите от закона доказателства извършено ли е административно нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. В конкретния случай настоящият съдебен състав намира, че в производството по издаване на НП, а и пред първата инстанция, не са събрани достатъчно категорични доказателства, които да установяват по безспорен начин извършването на нарушението. Първоинстанционният съд е издирил, за да обсъди в съвкупност, всички относими към делото доказателства, но е допуснал съществено процесуално нарушение, като се е произнесъл само въз основа на направените в АУАН и издаденото въз основа на него НП констатации. При извършената касационна проверка се установи, че представената като доказателство по делото разпечатка от техническо средство Радар ТР 4, която е единствено доказателство за установено движение с несъобразена скорост не съдържа данни, доказващи вмененото на жалбоподателя нарушение. Нито един от съдържащите с в нея 7 (седем) на брой записа от дата 25.11.2010 г. не сочи стойност за движение на МПС със скорост от 102 km/h, каквато е описана в АУАН, НП и приета за факт в потвърдителното решение на районния съд фактическа обстановка. В този смисъл правилото, че НП се издава след преценка на събраните доказателства не е спазено, като наказващият орган се

възползвал само от разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП. Районният съд, като не е отчел това несъответствие между доказателствени материали и обективизиращите нарушения актове е допуснал съществено процесуално нарушение. Налице е несъответствие между съдържащото се в мотивите на атакуваното решение и съдържанието на документ със съществена доказателствена сила по делото. Това е ограничило правото на защита на наказаното лице, като освен че е наложено наказание за недоказано и неустановено по безспорен начин деяние, същото е и явно несправедливо, тъй като е неопределимо. Представената пред въззивната инстанция разпечатка от радара би имала своята доказателствена сила в подкрепа на обвинението, като събрана и изготвена съобразно правилата на НПК, ако данните от нея се припокриваха в пълна степен с описаното в АУАН и НП – както по отношение стойността на регистрираното нарушение, така и относно идентификацията на техническото средство, с което е установено нарушението. В АУАН и НП е описано техническо средство Трафик Радар ТР4 с идентификационен номер 101, а в разпечатката Трафик Радар ТР 4 е без идентификация. Във връзка с това противоречие районният съд не е събрал доказателства, по повод съмненията наведени и от нарушителя, че нарушението описано в НП, не е извършено от него и с такова превишение. Това обстоятелство не е безспорно установено, а е важно, защото е част от процеса по установяване на нарушенията по ЗДвП, свързани с превишаване на скоростта. Единствения начин, по който могат да бъдат фиксирани стойностите на скоростта на движение на МПС е скоростомер. В тази връзка разпечатката от радара и данните в нея са изключително важна част от процеса на доказване. Поради това същата следва да е част и от административнонаказателната преписка, а не да бъде прилагана като доказателство единствено при поискване от съда. Нередовност в АУАН може да бъде преодоляна, при определени условия, но НП не може да се санира по подобен начин. Още повече, че в настоящия случай, при наличие за съмнения относно това с кое точно техническото средство е установено нарушението, както и липсата на стойност от 102 km/h е възможно и АУАН да не би могъл да бъде заздравен. Самото нарушение не е установено безспорно и категорично, като начин това да се установи в последствие не съществува. Поради това настоящият съд цени данните от така описаната и представена разпечатка като годно доказателство, което опровергава вмененото нарушение.

Мотивиран така, настоящият съдебен състав намира, че решението на Районен съд – Перник е необосновано като резултат от допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като не са обсъдени противоречия и несъответствия в доказателствения материал, което е ограничило правото на защита и справедлив процес за нарушителя. Касационният съд обаче счита, че не следва да връща делото за ново разглеждане с цел събиране и проверка на доказателствата и установяване по безспорен начин на фактическата обстановка. Дори и да бъде установена тя пред

първата инстанция, това не може да санира незаконосъобразното НП. Същото е следвало да бъде отменено, тъй като е издадено при неспазване правилото на чл. 53, ал. 2, предл. 2 от ЗАНН, както и не отговаря на изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, досежно доказателствата. Поради това потвърдителното решение на Районен съд – Перник следва да бъде отменено.

Мотивиран така, Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №594/30.06.2011 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №449 по описа на съда за 2011 г. в частта, с която е потвърдено наказателно постановление №3138/07.12.2010 г. на Началник сектор „ПП“ при ОД на МВР – Перник, като вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №3138/07.12.2010 г. на Началник сектор „ПП“ при ОД на МВР – Перник в частта, с която на В.Б.Х. за нарушение по чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) (ред.към 25.11.2010 г.) и на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 250 (двеста и петдесет) лв. и „лишаване от право“ да управлява МПС за срок от 3 (три) месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.
2.